

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๓๒๕ สายหินกอง – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ (สุพรรณบุรี)

ตอนอำเภอนครหลวง – อำเภอบางปะหัน

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ สายหินกอง – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ (สุพรรณบุรี) ตอน
อำเภอนครหลวง – อำเภอบางปะหัน ในท้องที่อำเภอนครหลวง และอำเภอบางปะหัน จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่
จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ สายหินกอง – บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๓๔๐ (สุพรรณบุรี) ตอนอำเภอนครหลวง – อำเภอบางปะหัน พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

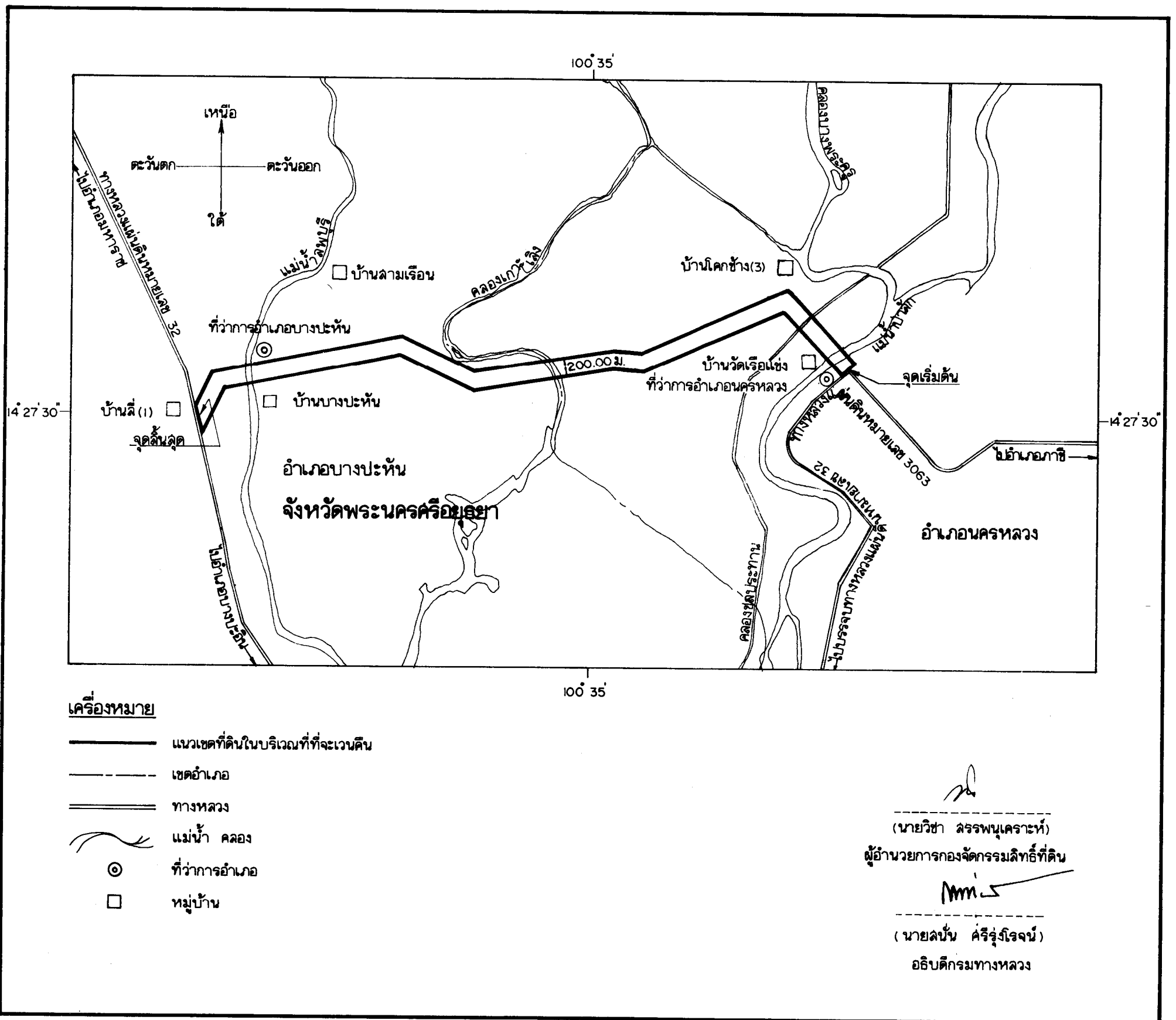
มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอ นครหลวง และอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายใน แนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ สายหินกอง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕๐ (สุพรรณบุรี) ตอนอำเภอนครหลวง - อำเภอบางปะหัน ในท้องที่อำเภอนครหลวง และอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้